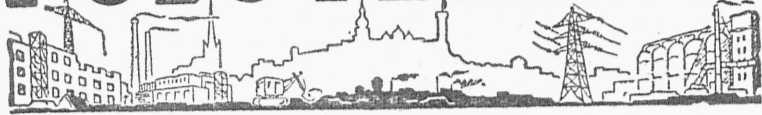

Homme kõik valima!

Kõigi maade proletarilased, ühinege!

MEIE SAADIKUKANDIDAATE

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, rektoraadi, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälkandja

N. 7. Laupäeval, 16. märtsil 1963. XV aastakäik

Vestlusest ja kontaktist üliõpilastega

Mida tihedam on side ja koostöö üliõpilaste ning õppejõudude vahel, seda sügavamalt mõistetakse üksteist ja oma kohustusi kõrgemas koolis. Kas piisab ainult üliõpilaste ja õppejõudude kontaktist, mis avaldub loengutel, harjutustundides, laboratooriumides, eksamitel? Ei, seda on vähe! Ka rühmajuhendajate koht ja osa üliõpilaste seas on senini väga ähmane ning vajab põhjalikku arutelu ja seostamist õppejõudude ühiskondlike ja muude kohustustega.

Palju ei suuda selles küsimuses kaasa aidata ka ühiskondliku organisatsioonid, dekanaadid ja kateedrid, kuna nende vahendusel toimub peamiselt ametlik suhtlemine. Seltskondlik läbikäimine üliõpilaste ja õppejõudude vahel on veelgi kesisem, peaaegu puudub.

Ka ehitusteaduskonnas oli tunda suurt vajadust õppejõudude kontakti tihendamiseks üliõpilastega. Pealegi paljud teaduskonna õppejõud on vahetult seotud teiste teaduskondade üliõpilastega, omi aga ei õpita tundma.

Selle puudujäägi tasatamiseks kerkiski üles «lektoriiumi» idee, millele löid kaasa peaaegu kõik teaduskonna õppejõud.

Pealtnäha pole asjas midagi uut. Iga teaduskonna õppejõud pakkus omal valikul ühe kõitva ja huvitava teema lühikeseks vestluseks rühmas. Kokku saadi

«lektoriiumi» teematika, mis sisaldab 30 vestlust väga mitmesugustelt aladelt. Rühmal tarvitseb vaid pöörduda soovitava vestlusepidaja — õppejõu poole, ajas ja ruumis kokku leppida — ning üks üritus kahe poole vahel on aset leidnud.

Nii näib see ainult formaalsel arutlemisel. Tegelikult pole asja tuum niivõrd vestluse kuulamises, kui mõttevahetuses ja sellele kaasaelamises. Vestlus ei tohi piirduda mitte ainult mingi kitsa temaga, vaid peab arenema kahepoolseks mõttevahetuseks laia küsimuste ringiga, mis on piiratud vaid teatud kindla ajaga. See tähendab, et üliõpilased võivad ette tuua kõiki oma arvamusi ja ka muresid. Õppejõud püüab aga maksimaalselt pakuda oma kaasabi, elukogemusi ja teadmisi.

«Lektoriiumi» teematika on laiul saadetud. Teemad on väga huvitavad. Mainime vaid mõnda: R. Ambros — «Kuidas arendada endas teovõimet»; H. Mägi — «Sildade avariidest»; O. Vahela — «Huvitavaid ehitusviise»; V. Kompus — «Mida peab insener teadma muusikast»; L. Paal — «Tõusu ja mõõna kasutamine energiaallikana» ja palju teisi kunsti, looduskaitse, tehnika ja teistelt aladelt.

Jääme ootama vaid üliõpilaste aktiivsust!

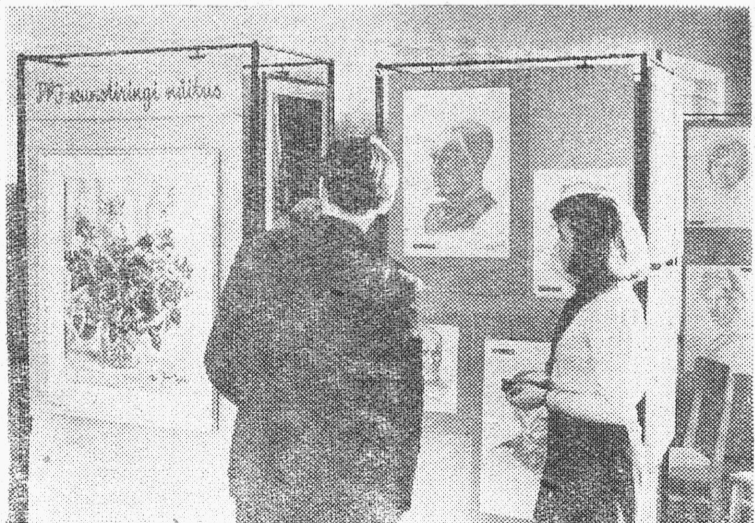
L. Joorits

TEHNIKA JA

Kas füüsika või poeesia? Kas tehnika või kunst? Sel teemal käis mõni aeg tagasi keskajalehtedes äge diskussioon. Elu ise on näidanud, et see vaidlus oli skolaarne kemplemine. Elu on näidanud, et ka meie küberneetika- ja kosmosevõllutamise ajastul ei ole kunst kaotanud oma tähtsust inimese vaimsele rikastamisele. A. Einstein, Joliet-Curie, meie

akadeemik Harald Keres — need on vaid üksikud näited täppis-teaduste ja kunsti «rahumeelsetest» ja vastastikkult viljastavast «kooseksisteerimisest». Paljud silmapaistvad teadlased ja tehnikainimesed on väitnud, et tegelemine kunstiga on tublisti kaasa aidanud nende edule erialal.

Kuid tehnika ja kunst võivad

Kes meist ei seisatunud VII auditooriumis väljapandud näituse juures?

Agu Aarna

Tallinna Polütehnilise Instituudi kollektiiv oma valimiseelsel üldkoosolekul esitas üksmeelselt oma saadikukandidaadiks Eesti NSV Ülemnõukogusse instituudi rektori Agu Aarna. Meie kollektiiv tunneb sm. Aarnat alates 1946. aastast. Tema pedagoogiline ja teaduslik uurimistöö kulges edukalt ning peagi võitis ta autoriteedi nii õppejõudude kui ka üliõpilaste hulgas. Tema töö saavutused räägivad küllalt selgelt enda eest. Sm. Aarna kaitses 1948. aastal edukalt oma kandidaativäitekirja ja viis aastat hiljem doktoriväitekirja. 1956. aastal kinnitati sm. Aarnale professori kutse ja alates 1960. aastast on ta meie instituudi rektor. 1961. aastal valiti ta ENSV TA korrespondentliikmeks. Teadusliku ja pedagoogilise töö eest on sm. Agu Aarnat autasustatud Tööpunalipu ordeniga.

Peale pedagoogilise ja teadusliku töö on sm. Aarnal täita rida vastutusrikkaid ühiskondlike töid. Prof. Aarna on Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee kolleegiumi liige, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komitee kol-

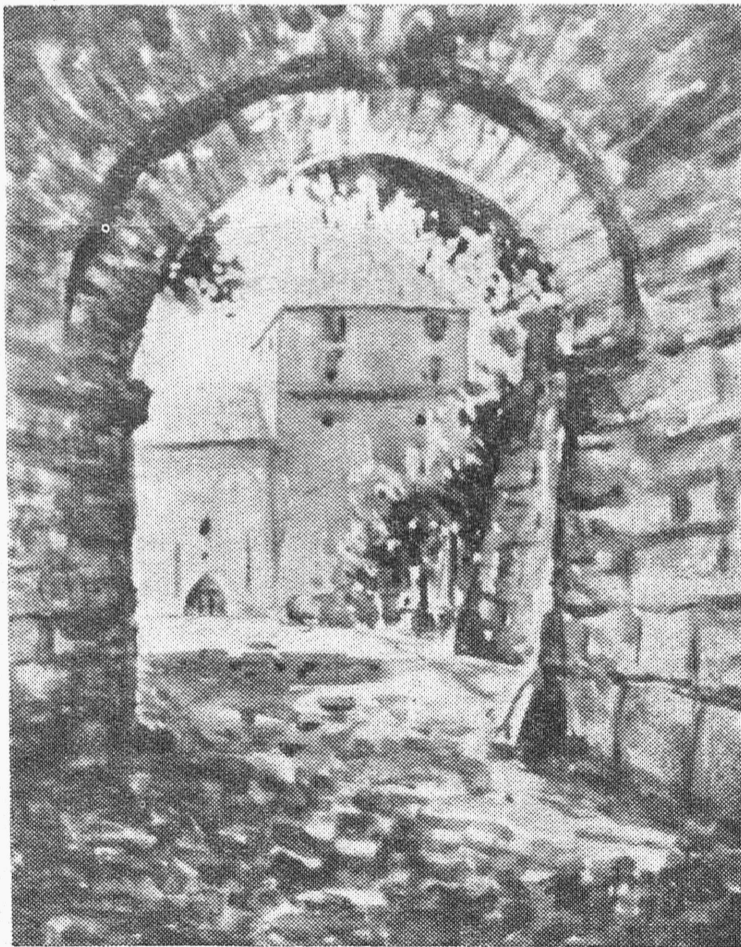
leegiumi liige, Eesti NSV Poliitiliste ja Teadusalaste Teadmiste Levitamise Ühingu juhatuse liige, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu tehnika ja majanduse nõukogu juures asuva põlevkivikeemia sektiiooni esimees ja EKP Keskkomitee ja ENSV Ministrite Nõukogu Partei- ja Riigikontrolli Komitee liige.

1960. aastal võeti sm. Aarna vastu Kommunistliku Partei riigikongressi. Ta on TPI parteibüroo liige ja EKP Keskkomitee liikmekandidaat.

Sm. Aarna on ENSV Ülemnõukogu V koosseisu saadik ja nüüd kandidaateerib meie saadikukandidaadina Tallinna valimisringkonnas nr. 6. Sellesse valimisringkonda kuuluvad ka meie poolt teenindatavad Ristiku koolimajas asuvad valimisjaoskonnad. See aga tähendab, et meie agitkollektiiv peab tõstma oma tööd veelgi kõrgemale tasemele, selleks et väärikalt täita meie kollektiivi valimiseelse koosoleku otsust. Agiteerime ju meie kollektiivi poolt ülesseatud kandidaadi eest.

G. OSEROV

ENSV Ülemnõukogu Tallinna valimisringkonna nr. 6 saadikukandidaadi usaldusmees.

Ehitusteaduskonna üliõpilase Tõiv Joandi akvarell «Kuressaare loss».

KUNST

elada koos mitte ainult ühes inimeses, vaid ka ühe katuse all. Sellest andis tunnistust ka kunstnäitus TPI VII auditooriumis. Tõsi küll, «kunstinäituseks» nimetada on seda ehk veidi palju, aga ikkagi: TPI kunstiringi esimene loominguline aruandlus oli uus ja rõõmustav nähtus meie instituudi elus. Ta näitas veel kord, et tulevaste ehitajate, keemikute, energeetikute hulgas on talente ka muudel aladel ja sealhulgas ka kujutava kunsti alal.

See oli käesoleva õppeaasta algul, kui meie instituudis alustas tegevust kujutava kunsti ring skulptor E. Haggi-Tamme juhendamisel. Kuigi ringi koosseis ei ole olnud eriti arvukas, on tema tegevus vilja kandnud. Paari-

teistkümnest asjahuvilisest esitasid 14 ringi liiget oma töid näitusele. Tööde teematika oli üsna mitmekesine: oli stuudiojooniseid, maastikumaale õlis ja akvarellis, natüürmorte, graafikat ja sullejooniseid.

Ennekõike äratasid tähelepanu üliõpilase Tõiv Joandi akvarellid vana Tallinna vaadetega. Neis on tunda autori head värvikäsitus ja joonistusoskust. Autor ei ole püüdnud üht või teist linnavaadet mitte ainult tõetruult paberile panna, vaid andnud neile ka õhku ja valgust, pannud neisse omajagu hinge. See on kunstis kõige tähtsam.

Rõõmustavalt mitmekesine on NLKP ajaloo kateedri õppejõu M. Reiali looming. Kõrvuti me-

Helmut Oruvee

Sm. Oruvee on tuntud kui tubli töömees. Oma igapäevase õppe- kui ka teadusliku töö kõrval on ta juba aastaid kandnud suurt ühiskondlikku koormust. Nii oli ta kuni viimase ajani rahvasaadikuna Tallinna Linna TS Alalise Ehituskomisjoni esimeheks.

Et sm. Oruvee oskab meisterlikult siduda teooriat praktikaga, sellest kõnelevad mitmed vabariigi ehitused, mis on seotud tõsiste ruumiakustika probleemidega (laululava, telekeskus, teater «Vanemuine» jt.).

Õppejõuna on sm. Oruvee alati väärinud üliõpilaste usaldust. Kolleegide hulgas on ta oma sõbralikkusega võitnud lugupidamist.

Igapäevase ja ühiskondliku töö kõrval ei ole sm. Oruvee unustanud ka isetegevust. Tunneme teda ju Teaduste Akadeemia Meeskooi liikmena.

Sm. Oruvee, Helmut on väärikalt kandidaat Tallinna Linna TS Nõukogusse.

Keemikute delegaadid

D. Mendelejevi nimelise Keemia Seltsi TPI algorganisatsioonis oli liikmete koosolek, kus valiti delegaadid Keemia Seltsi Eesti Osakonna vabariiklikule aruandlus-valimiskonverentsile, mis toimus k. a. 2. kvartalis. TPI keemikute delegaatideks valiti professor H. Raudsepp, dotsent L. Schmidt, vaneminsener E. Elmann, insener A. Iruda, vanem teaduslik töötaja E. Piksarv ja vaneminsener H. Kipper.

E. ELMANN

re- ja maastikumaalidega esitas ta rea natüürmorte ja stuudiojoonistusi. Üheks õnnestunumaks kogu näituse ekspositsioonis oli M. Reiali «Mehe portree». Siin on autoril korda läinud mitte ainult hästi tabada välist sarnasust, vaid ka inimese iseloomu-jooni, tema sisemaailma.

Huvitavate sullejooniste ja graafiliste lehtedega esines A. Parv ehitusteaduskonnast. Tema töödes ilmneb autori püüd mitte piirduda nähtu fikseerimisega, vaid esile tuua ka oma suhtumist ja hinnangut. Mõõduka huumori ja satiirilise kallakuga on antud A. Parve graafilised lehed «Twist» ja «Hambavalu».

Õnnestunud töid oli ka üliõpilastelt E. Hallikmalt, E. Kõivumäelt, A. Lemberilt, S. Seidralt ja teistelt.

Ei ole kahtlust, et pidev töö kunstiringis aitab kaasa kunstnike-isetegevuslaste edasisele loominguks kasvule. Ent samuti ei ole kahtlust, et meie instituudi peres on hoopis rohkem aktiivseid kujutava kunsti huvilisi, kui see peegeldus TPI kunstinäitusel. Seepärast olgu need read ühtlasi meeldetuletuseks ja üleskutseks nendele, kes seni on veel kunstiringi tõst eemale jäänud. Ärgem hoidkem küünalt vaka all! Kunstiring käib koos iga neljapäev kell 15.00 joonistussaal (Peahoone II korrus).

K. UIBO

Meenutame,

et «Akadeemilise sauna» konkursitööde esitamiseks on aega veel

2 nädalat!

„3 kahe plussiga“ ehk „arvestatud“

Sellest ajast on palju vett merre voolanud (nagu tihti ütlevad vähegi kobedamad kirjamehed), kui tekkis mõte korraldada õhtustele üliõpilastele ka midagi tudengilikku. Olime ju senini piirunud vaid hoolika uste kuulamise ja eksamineerija ees „pabistamisega“. Nii haurigi aktuaalse sõprussidemete tugevdamise loosungi all välja II kursuse „õ“-rühmade kohtumisõhtu.

Pärast „Tihemetsa“ Tiina (KT-456) pikki arupidamisi jooksmisi ja muud ebakergeid ponmistusi said sõnadest teod närikuu 26-ndal kuupäeval, anno 1963. Umbes kell 20.31 võis näha VII auditooriumi suunas liikumas mitmesugustes tutvustametes inimesi. Vältides kulunut, rabisime „uuendusega“ ning alustasime ettenähtust ligikaudu pool tundi hiljem. Igauks leidis enda kohalt, mida lubas seekord, erinevalt eksamist, mittevõrreva käega tõmmatud „pilet“.

Ei kelleltki sõna saanud Edgar Haavik, kes studeerib rühmas AA-490, andis olematute ühiskondlike organisatsioonide nimel ofitsiaalse avasõna ülemise õiguse õhtuse üldtehnilise teaduskonna dekaanile sm. Üksväravale. Dekaan tähendas muuhulgas „kurbusega“, et ta on õhtustes üliõpilastes tublisti „pettunud“, sest tema arvates oleks pidanud koormus olema küllaldane selleks, et mitte jätta aega igasuguste õppimisega seotaste asjadele mõtleamiseks. Nema aga võtsid kätte ja korraldasid kursuseõhtu...

Kõigi koosolijate heakskiiduvõltsude saatel otsustati võtta õppeplaaniid korrigeerimisele, et edaspidi ei saaks enam selliseid ootamatusi juhtuda.

Menüü täiesti talutava kvantiteedi ja kvaliteedi eest olid hoolt kandnud üksikud nobedamad noorikud. Hoogsat kingataldade kulutamist õhtusid tagant TPI estraadiorkestri kandvamad jõud, aga pausikohtades kõlalsid AT-446 poiste sama hoogsad taktid. Väikides ei saa mööda minna ühe järjekordse mängu õnnelikust võitjast, kes kogu seltskonna poolehoiduvõltsude saatel võttis vastu auhinna — kaks supilusikatait kalamaksaõli seespidiselt.

Sise- ja välisjõud, Urve ja Oili, andsid põgusa ülevaate peoõhtu organiseerimise käigust ning meie tudengielust üldse. Muuseas tulid nad mitte eriti algpärase järeldusele, et naissoo esin-

dajatel on TPI-s raske. Peale loomuliku naiselikkuse tuleb ilmutada veel mehelikke teadmisi. Meesesindajaid hüüris mõtteimpulss, et tudeng, kes ei valda teoreetilt, on kõigest hoolimata äärmiselt naiselik.

Vastupidi auditooriumi temperatuurile oli peotuju mitu pigalat ülalpool tavalist keskmist. Praegugi, taastades silma võrkkestal pilti hämaruses esitatud twisty paladest, võtavad juuksed moodsa soengu. Ja kui viktoriini peakohtunik Edgar kuulutas välja järjekordse küsimuse: „Kes oli bajadeer?“ ja „Mida tähendab sõna burš?“, osutusid vastused üsnagi erinevateks. Oldi üllatunud teada saades, et „bajadeer“ polegi röövlõõgu pealik. Millegipärast kiputi arvama, et inimese kodarluu peab tingimata asuma „kodarates“.

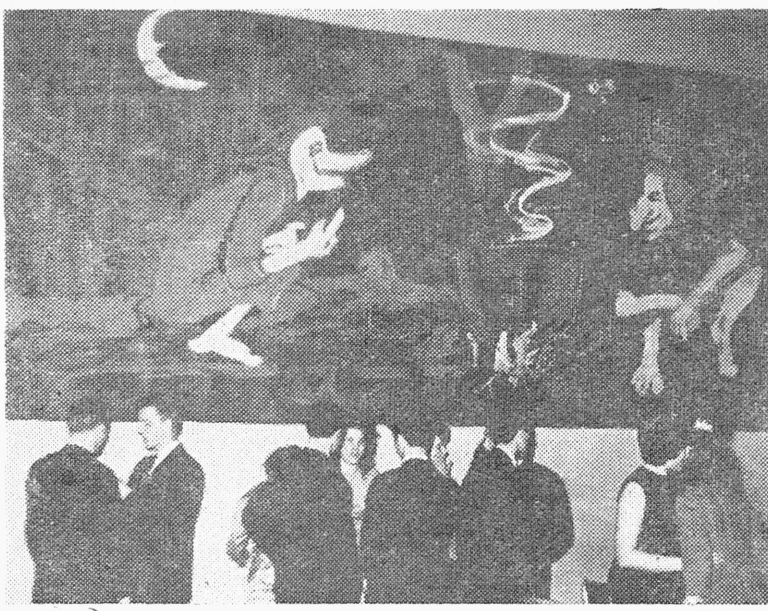
Meile külla tulnud „suur helilooja“ Sulev Metsma (E-416) esitas oma loomingu tippsaavutuse — „Eesli serenaadi“, mis tunnustati täiesti tiitli vääriksiks.

Kokkuvõttes on põhjust arvata, et hindega „3 + +“ võib lugeda õhtu arvestatuks.

Taoliste õhtute järeletegijaid peab aga prohvetlikult õpetama, et nende ettevalmistamist argu piütagu joonde ajada tibatillukese inimgrupiga — teised, n. ö. külalised, irduvad ettevalmistamise mõnudest ja õpivad ainult nägu krimpsutama. Siiski tahaks loota, et esimene pääsukene ei jää mitte viimaseks, vaid leiab kordamist nii meie enda kui kõiki teiste „õ“-rühmade poolt.

KAASATEGIJAD

Õhupalli polegi nii lihtne lõhki puhuda. Selles võis keemiateaduskonna õhtul veenduda igauks. Pildil: Esikoht meelitab pingutama ka Tennis Meesitit (K-81).

Saali dekoreerimisega olid orgaanilise keemia eriala üliõpilased hästi toime tulnud.

Keemikute koosviibimisel

Paastukuu teise päeva õhtul oli seitsmes auditoorium rõõmsat suminat ja meeldivaid toidulõhnu näis: siin toimus keemia-mäeteaduskonna õhtu.

Peeo perenaised-mehed, kolmanda kursuse keemikud olid palju vaeva näinud ruumi kaunistamise ja toitude valmistamisega. Ühe ukse kohal kükitas öökull — papist. Võõrustajate jutu järgi pidi see sümboliseerima seda, et enne hommikut ei tohi keegi lahkuda. Teise ukse ette oli asetatud liumägi, kus peokülalised saavutasid kosmilisi kiirusi, vahel pea, vahel jalad ees! Lõpuks olid hilinejad ja mittehilinejad leidnud oma koha ning pidu võis täie hooga alata.

Sissejuhatuseks loeti ette õnnitlustelegrammid, muuhulgas ka kehakultuuri kateedrit, kus soovitati Mustamäel toimuvatel suusavõistlustel pühapäeval taastada värske õhu käes kaotatud energiavarud...

Siis anti sõna TPI rektorile sm. Aarnale, kes soovis kõigile head peotuju ning tema eestvedamisel kõlas kohe laul: „...ja meil on rõõm, rõõm, rõõm südames...“

Mõne aja pärast kostis mikrofonist „kuri“ hääl, mis käskis kõigil „rebastel“ saali keskele koguneda. Seal saatsime oma taibukamad esindajad „altari ette vastust andma“. Delefaatidale esitati neli küsimust teaduse valdkonnast, milledest kogusime kolm punkti. Loodetavasti on üliõpilaste aateks — saada professoriks, kuid ilmnes, et paljud ei tea, mis keelest ja mida tähendab sõna professor (lad. k. „avalik õpetaja“).

Meid otsustati siiski „tudegiks lüüa“ kaalutlusele, et me selle sõna tähenduse ära õpime. „Spetsstudengite“ (viies kursus) volinik luges pühalikult vaikusest töötust, mida meie kordasime: „Mina noor ja rumal... töötan saada täisvereliseks tudengiks... ja kohustun kirjutama vähemalt ühe artikli viie aasta kestel oma kallile seinalehele — „Keemik...“ Siis anti meile karkast veini ja löödi kulbi või ürgisade kirkaga, vastavalt erialale, otsmikule.

Orkester alustas kohe hoogsat lugu ning varsti oli pörand tulvil keerlevaid paare.

Peagi kuulutati välja võistlusviktoriin viienda ja esimese kursuse vahel, kus viies kursuse näitas oma vanema venna tarkust ja võitis kohtumise 5,15:3,75.

Tants vaheldus võistlusviktoriiniga, mängude ja laulusolistide ettekannetega. Huvitav ja pingeline oli võistlusviktoriin teaduskonna kolmeliikmelise meeskonna ja ENSV teenelise viktoriinidevõitja sm. Kõiketeadja vahel. Viimasele esitati selliseid küsimusi nagu — „Kas Te võite öelda, mis värvi on sinine silmakivi? Kui vana Te praegu olete?“ jne. Sm. Kõiketeadja vastused olid täpsed ja kindlad, kuid seekord pidi ta leppima viigiga 3:3.

Tore oli jälgida meie võistlustantsijate poolt demonstreeritud tantsu ning ise proovida, kas ei õnnestu õhtu parima valsikeerutajana võita...

Hilisõni kostis muusikat ja

Praegu pole inglise keele tund — vanemõpetaja L. Randma kõneleb seekord üliõpilastele meelstasti ka eesti keeles.

lõbusat laulu TPI VII auditooriumist. Kõigi peokülaliste nimel suur aitäh kolmandale kursusele, kelle õlul lasus peoperemehe raske osa.

HINGE OHERDE
KT-43

Tutvuti uute mõõtühikutega

5. märtsil oli instituudi keemiahooes keemikute vabariiklik koosolek, mille korraldas D. Mendelejevi nimelise Keemia Seltsi TPI algorganisatsioon koos Seltsi Eesti Osakonna juhatusel. Koosolekust võttis osa üle poolesaja keemiku ja ehitusmaterjalide eriteadlase. Ettekande tegi Eesti NSV Riikliku Mõõtmistehnika Kontrolllaboratooriumi vaneminsener L. Lepik, kes rääkis uuesti rahvusvahelisest mõõtühikute süsteemist. (GOST 8967-61) tuleb eelistada kõikides teaduse, tehnika ja rahvamajanduse harudes ning õppetöös. Süsteemi rakendamine on suure tähtsusega ülesanne.

Ettekandele järgnes uue mõõtühikute süsteemi arutelu. Sõna võtsid sm-d E. Tõnissoo, V. Mihkelson, M. Veidermaa, L. Pikkov jt.

E. ELMANN

Toimetaja V. KOSLOV

Organ партбюро, ректората, комитетата ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.

KÄISIME SVERDLOVSKIS

Arvestades oma mõõdunudaastast esinemist Uraalides üleüldistel orienteerumisvõistlustel, oli meil suur soov tänava uuesti jõudu proovida. Tänavune konkurents oli tohutult tugev, võistkondi oli väga paljudest paikadest, ka Eestist oli seekord kolm võistkonda. Sel aastal oli meil sõiduga suuri raskusi. Instiituti ei suutnud meile suusavarustust garanteerida ja TPI võistkond sõitis „Eesti Tööstusprojekti“ märgiga suuskadel — tänu meie treenerile! Viimasel treeningul Uktussi mägedes murdus veel üks suusk — katsatroofist päästis seekord Tartu võistkond Lõpuks võistles meie individuaalsõitja lausa utili-suuskadel, mille tagumisi pooli enam ei olundki, aga rajal me ei kavatsenud nalja teha.

Võistlused koosnesid seekord kahest startist: võistkondlik valikorienteerumine (3+3) ja individuaalne tähistusorienteerumine (1+1). Valikvõistluseks anti ühiskond — 101 kolmeliikmelisest meeskonnast korraga! Algul oli raske: lumijõgi sügav, tänava pöörad, rajal lõpmatu hulgal närviliselt ruttavaid võistlejaid. Hiljem võistkonnad hajusid, rajad

ka enam-vähem ette sõidetud; siis olenes sõit juba mõõdunud treeningutest ja kaasasolevast glükoosist ning sidrunist. Viimased on tingimata vajalikud, sest 3,5 tundi meeslõul ja 2,5 tundi naistel pehmel rajal Uraali tõusudel ja laskumistel ei hellita sõita Uraalides on huvitav: tõus on tihti mitu kilomeetrit pikk, sellele järgneb umbes taoline slalom metsa vahel alla tagasi, et alustada uuesti samaga. Ühel sellisel laskumisel jätsime kordamööda kõik kolm ees sõitvat Riia võistlejat „hunnikusse“. Lõpu eel olime ise tühjaks pigistatud nagu sidrunidki taskus. Viimase tõusu ronisime pealtvaatajate ergutuste saatel lausa teosammul üles. Finišis ootasid soe tee ja kuivad riided, pikkamisi tuli elumahl taas tagasi. Peagi saabus ka naiskond. Neil jäi kahjuks leidmata üks vajalik punkt — kaotsi läks 1500 punkti. Kaart oli meile harjumatu — ainult jõed ja horisontaalid, deklinatsioon +13 kraadi. Eriti raske oli tähistusrajal, mis tiirutas tihedas võsas mägede vahel — märgi siis millimeetrisel täpsusega (50 m looduslik) kõik kontrollpunktid! Kõige selle pingutuse tulemuseks oli neljas

koht. Esikoha võitsid Krasnojarski võistkond, teise tugev TRÜ Spordiklubi võistkond, kolmanda novosiirkilased. Tallinna koondist tabas kaks ebaõnnestumist — meeskonnal kadus kaart finiši eel ja tähistusorienteerumises üks „null“.

Mõni sõna sellest, mida nägime oma pikal teekonnal. Leningrad oli nagu muinasjutulinn — üleni helevalge sentimeetripaksuse härmatisekihiga all, välja arvatud tumepunane päikeseketas udus. Sverdlovskis oli soojem, üldse meil tekkis oma korduvate kogemuste tõttu eelarvamus sealsete 35 kraadiste pakasejuttude suhtes. Pääkest ja lumd oli piisavalt. Taas ebaõnnestus katse teha ekskursioon „Uralmaši“. See-eest nägime kohaliku juveelitehast „Русские самоцветы“. Nägime tsaar Aleksander I nimelisi kivikesi — aleksandriine, mis päevavalguses olid roosad, elektrivalguses violetled. Pidi olema ainuke taolise omadusega kristall. Juveelide hõbedased detailid viiliti kõik sõrmede vahel ilma rakiseta. Igauhele jäi mälestuseks tükike defitsiitset mahahhiiti. Maailma ainuke malahhiidi leiu-koht Uraalides olevat lõpukorral.

Tagasisõidul peatusime Moskvas. Seal oli pävakorras kaas-aegne arhitektuur. Kongresside Palee, hotell „Junost“, Lužniki, Pioneeride Palee. Kõik jätsid vaimustava mulje. Kõige kaunim oli hotell „Junost“. Pioneeride Palees olid meid kergeid ja efektselt juba peaaegu üle pakutud. Hotelli viivad klaasüksed, kõikjal on palju valgust — siseõue ümbrist, seb klaassein, suurde restorani viib taotud rauast kahepoolne pöörduvõre, palju keraamikat, ka prügiurnideks olid suured keraamilised kausid. Samuti olid tubade aknad raamidega tükeldamata klaasid, kardinatega puuülistudest ja nõõridest koosnev kaval süsteem. Fuajees on väike tii-gike, kus ujuvad dekoratiivkallid, trepikodades värvilistest klaastellistest seinad, põrandad kaetud helisummutava kummi-parketiga, fassaadil suured sgrafiiotod. Kõikvõimalike huvialade jaoks spetsiaalselt sisustatud ruumid. Lužniki välisujulas nägime helerohelises vees ujujaid basseini serval kasukas ja kõrvikmütsis treeneri näpunäiteid kuulamas.

Ülälkõkkuvõttes kogunes mul-jeid mitme taolise artikli jaoks. Lühike koolivaheaeg sai sisuti-hedalt täidetud.

U. JÜRGENS
(AA-69)